voor ouder

Wat ik voor je onthoud

We zijn je twee keer verloren. Eerst langzaam, beetje bij beetje, toen woorden wegvielen en namen door elkaar gingen lopen. En nu helemaal.

Er waren dagen dat je niet meer wist wie ik was. Dat deed pijn op een manier waar geen naam voor bestaat. Maar ik wist het wel. Ik wist wie jij was, ook toen jij het zelf vergat.

Jij was degene die elk liedje kon fluiten van het begin tot het eind. Die altijd een zakdoek bij zich had. Die de weg kende naar elk dorp in de provincie, zonder ooit een kaart te pakken.

En soms, midden in de mist, kwam je even terug. Een blik. Een melodie die je meeneuriede. Je hand die de mijne vond, alsof je lichaam nog wist wat je hoofd was kwijtgeraakt.

Zo heb ik geleerd dat liefde niet in het geheugen woont. Ze zit dieper. In de handen, in de stem, op een plek waar geen ziekte bij kan.

Nu ben je weer helemaal jezelf, in ons. Wij onthouden het voor je: elk verhaal, elk lied, elke weg naar elk dorp. Rust maar. Wij vergeten je niet.

Lisanne Kors, Voor ik het vergeet

Je mag dit gedicht gebruiken bij een afscheid, met vermelding van de naam van de dichter. voorikhetvergeet.com